

TRESC INTERESSU

JEYMOSC PANI

ZACHRYTZ

z JASNIE WIELMOZNYM

PIASKOWSKIM

Ex - PODKOMORZYM KRZEMIENIECKIM,

i WIELMOZNYM

DROHOIEWSKIM

GENERALEM.

Przed Stanami Rzeczypospolitey w Roku 1786. przełożona.

W Roku 1781. Dnia 14. Marca J. W. Piaskowski Podkomorzy Krzemieniecki potrzebując pieniędzy, wydał obligow swoich pięć Summę Czerwonych Złotych 4,955. w sobie zawierających z różnemi Terminami do zapłacenia oznaczonemi na osobę Szll: Noffoka, któremi obligami w przypadku nie zapłacenia tych Summ na Terminach oznaczonych, opisał się J. W. Piaskowski odpowiedzieć w każdym Sądzie wyższej, i niższej Instancyi z Pozwu nawet do rąk oddanego, pod wolnym zatradowaniem Dobr ruchomych i nieruchomych, Summ pieniężnych i mobiliow.

A że temuż J. W. Piaskowskiemu na tego samego obligi pieniędzy dać nie chciano, postarał się tenże J. W. Piaskowski dla łatwiejszego onychże dostania, że i W. Drohoiewski tegoż samego dnia na tych obligach wspólnie z J. W. Piaskowskim na każdym z osobna obligu podpisał się w słowach następujących: „Jeżeli J. W. Piaskowski Podkomorzy Krzemieniecki nie zapłaci na Terminie, tedy obliguję się ten dług zapłacić pod obowiązkiem rygoru wyrażonego w tej karcie na tymże Terminie. Takowe obligi tak J. W. Piaskowski, iako i W. Drohoiewski dla zupełniejszey mocy i pewności, oraz trudności opisow, w Grodzie Warszawskim dnia 4. Kwietnia, Roku tegoż 1781. zaroborowali.“

Z tych skryptow trzy okoliczności istotne widzieć się dają, to jest: najprzod, że Debitor dał na siebie Prawo tradowania Dobr ruchomych, Summ, i Mobiliow swemu Wierzycielowi: powtore, że W. Drohoiewski podpisując się razem z J. W. Piaskowskim, nie napisał się być zaręczycielem: potrzebie, że i owszem tenże W. Drohoiewski wyraźnie, i do wyrozumienia każdego napisał,

sał, że jeżeli J. W. Piaskowski na Terminie nie zapłaci, tedy on ten dług na tymże Terminie, i pod rygorem w Karcie opisanym zapłacić obowiązował się, czego by był nie napisał, gdyby miał być zaręczycielem.

Tak więc uroczyście i gruntownie nastąpione obligi Jeymć Pani Zachrytz nabywszy od Szll: Noffoka, gdy termin nayıpierwszy zapłacenja iednego obligu Summę Czer. Zł. 1,050. w sobie zawierającego przyszedł, a w zapłaceniu przez obydwóch Dłużników uchybiony został, pozwała do Sądu Kommissyi Skarbu Koronn. obydwóch o zapłacenie teyże Summy; gdy sprawa przyszła do sądzienia, wypadł Dekret za stawianiem obydwóch Dłużników, zapłacenie takowey Summy nie odwołując się jeden do drugiego, owszem ieden drugiego zastępując nakazujący; po otrzymaney na Terminie z Dekretu Publikacie, Dekrecie Executionis do rzeczy ruchomych, po zylkanym Ordynansie, gdy poszła na Exekucyą do W. Drohoiewskiego, ten znając się bydź Dłużnikiem równym J. W. Piaskowskiemu, ani do niego się odwołując, lecz Exekucyi unikając, dał fanty kosztowne, i też fanty potym wykupując, zapłacił Summę Czer. Zł. 1,050. do pierwszego obligu winną, iako dowody urzędowne świadczą: jeżeliż zatym do iednego obligu, pod iedną datą będącego, w iednakowym brzmieniu napisanego, w iednym sposobie podpisanego, znał się być W. Drohoiewski Debitorem, nie skarżył się o wyiednanie Ordynansu, i Summę zaspokoił; iakimże sposobem co do drugich podobnych obligow, podobnemiż Dekretami, i Processami wyręczonych, i zapewnionych, może się mienić zaręczycielem, nie dłużnikiem?

Po uczynieniu satysfakcyi do pierwszego skryptu, nastąpiły cztery Termina do zapłacenja z czterech takichże samych, iak pierwszy, skryptow roborowanych, gdy ani J. W. Piaskowski, ani W. Drohoiewski nie zapłacili, byli pozwani znowu do Sądu Kommissyi Skarbu Koronn. iżby takowe Summy nie odwołując się ieden do drugiego, zapłacili.

Za przypadnieniem Spraw wypadają cztery Dekreta do każdego skryptu osobno, nakazujące zapłacenie tych Summ, tak iak pierwszy nakazał, nie odwołując się ieden do drugiego, owszem ieden drugiego zastępując.

Z tych Dekretow na Terminach zamiaśc pieniędzy, Publikaty otrzymane zostały, po otrzymanych Publikatach, wyrobione były na dniu 30. Września 1783. Roku, Dekreta Executionis do Dobr wolnych dziedzicznych, a w przypadku nie znalezienia onych, do rzeczy ruchomych i Summ.

Tu należy namienić, że pierwszy Dekret Executionis iuz teraz w Kwestyi nie będący, bo zaspokoiony, wypadł prosto do Dobr ruchomych i Summ, wypadł zaś zgodnie z skryptem, iaki na siebie wydali dłużnicy, wypadł zgodnie z Prawem, które ci dłużnicy na siebie napisali, które Aktami publicznemi stwierdzili, a któremu podług Prawa Generalnego, to jest Konstytucyi 1768. Roku koniecznie ulegać powinni byli.

Następne zaś cztery Dekreta Executionis wprzod nakazały do Dobr wolnych dziedzicznych, a dopiero w przypadku nie znalezienia Dobr dziedzicznych do rzeczy ruchomych i Summ. Znając powagę Dekretow Kommissyi Skarbu Koronnego, iako nayıwyższej Magistratury, Jeymć Pani Zachrytz dopełniła te wyroki, którym tylko być posłuszną miała sobie za powinność, nie zaś iżby miała onym sprzeciwiać się, lubo też ie kiedy przeistaczać myślała.

Na mocy więc takowych Dekretow iednych obowiązujących do zapłacenja, nie odwołując się ieden do drugiego Summ winnych, drugich Executionis nakazujących wprzody podanie Dobr wolnych dziedzicznych Debitorow,

wiedząc dobrze, że J. W. Piafkowski żadnych Dobr nie ma wolnych, ani też rzeczy ruchomych, obiera sobie z dwóch iednego dłużnika, podług obmowy Dekretow ieden do drugiego nie udając się, zapłacić obowiązujących, i iedzie z Officyalistą szukać Dobr wolnych dziedzicznych W. Drohoiewskiego aż na Podole blisko o sto mil od Warszawy z niemłą swoją expensą.

Tych gdy Officyalista nie znalazł, uczynił Remissę do Kommissyi Skarbowey dla wyrobienia Dekretu wyraźnego do rzeczy ruchomych W. Drohoiewskiego. Za przypadnieniem Sprawy na dniu 28. Lutego Roku 1784. Kommissya Skarbowa wysłuchawszy Kontrowersyi stron, i zapatrzwszy się na Remissę przez Officyalistę uczynioną, iż żadnych Dobr W. Drohoiewski wolnych dziedzicznych nie ma, wydaie Dekret Executionis do rzeczy ruchomych W. Drohoiewskiego własnych.

Po zyskanym takowym Dekrecie, idąc Jeymć Pani Zachrytz po przyjacielsku, wprzod doprasza się kilkakrotnie o swoją satysfakcyą, tey gdy W. Drohoiewski odwłaczał, i odmawiał, zessała Officyalistę na Tradycyą do rzeczy ruchomych iego własnych, a to na mocy Dekretow ostatnich wyżey wzmiankowanych dnia 28. Lutego 1784. Roku zapadłych, że zaś W. Drohoiewski takowey Tradycyi nie dopuścił, zatym Officyalista idąc podług stopniow Prawa, uczynił Superseßyą do Departamentu Woyskowego po zyskanie pomocy Woyskowej.

Prześwietny Departament Woyskowy, mając przed sobą zupełny Proceß, i Dekreta Executionis złożone, Superseßyą, Manifest, i List Officyalisty rekwirujący przydania Pomocy Prawa, na mocy Uniwersałow Nayiasnieyszey Rady Nieustaiącey, stopnie dostateczney Konwikcyi opisujących, nakoniec mając przed oczyma samę sprawiedliwość powszechnie każdemu bezwzględnie administrowaną, nie odwłocznie przydaie.

Wielm. Drohoiewski widząc, że iuż Jeymć Pani Zachrytz ma Pomoc Woyskową przydaną, prosi o poczekanie do S. Jana, z przyrzeczeniem, że na S. Jan zapłaci, ta będąc powolną, czyni tę grzeczność, i przyrzeka czekać. —

Tu więc zastanowić się należy: nayprzod, że równie J. W. Piafkowski, i W. Drohoiewski są Debitorami, to się zaś iak nayiasniey dowodzi z opisu samegoż W. Drohoiewskiego, który sam wyraził: „iż iezeli J. W. Piafkowski „Podkomorzy Krzemieniecki na Terminie nie zapłaci, tedy obliguję się ten „dług zapłacić pod obowiązkiem rygoru wyrażonego w Karcie na tym samym „Terminie.“ Wszakże te słowa nie potrzebują żadnego tłumaczenia, wyrazy te żadney obojętności w sobie nie zawierają, i ktokolwiek umie uczynić dystrykcyą Dłużnika od zaręczyciela, potrafi sobie wnieść w iakich słowach zaręczyciel powinienby się był opisać.

Lecz gdyby też i te wyrazy nie były tak iasne, i wyrozumiałe, czyliż J. W. Piafkowski, lub W. Drohoiewski mogą mowić, że W. Drohoiewski nie Dłużnik, tylko zaręczyciel, gdy Dekreta Kommissyi Skarbu Koronnego, pód dniem 2. Maia 1783. Roku z Kontrowersyi zapadłe, iuż W. Drohoiewskiego za dłużnika uznały, onegoż do zapłacenia, nie udając się ieden do drugiego, obowiązały; wszakże te Dekreta, daymy, że były nie prawne, niesprawiedliwe, z dowodami nie zgodne, w żadney Magistraturze rozpoznawane, odmieniane, ani uchylane być nie mogą, chyba na iednym Seymie skarżone, a nimby były skarżone na Seymie, Exekucya onychże być powinna, i nikt przeciwko Dekretom tey Naywyższej Magistratury bez ubliżenia iey powagi mowić ani może,

ani powinien: zatym i z obmowy samychże Dekretow, i z nich iednego drugim we wszystkim podobnego, bo w Sprawie iedneyże natury wypadłego akceptacyi, iest dłużnikiem W. Drohoiewski, a nie zaręczycielem.

Usprawiedliwiwszy przeto, że W. Drohoiewski, rownie iak J. W. Piaskowski iest dłużnikiem, usprawiedliwić ieszcze zostaie Proceś. Ten zaczyna się od Pozwow do rąk tych dwoch Debitorow podanych podług obmowy skryptu, z takowych Pozwow zapadły Dekreta ex seriis Partium controversiis zapłacenie Summ, nie odwołując się ieden do drugiego, i owżem ieden drugiego zastępując, nakazujące.

W tym mieyscu zapytać się należy J. W. Piaskowskiego, i W. Drohoiewskiego, dla czego przy Dekretach nie excypowali Terminow z przyczyny, że im nie na Dobrach dziedzicznych, ale do rąk przeciwko wyraźnemu Prawu o osobach osiadłych napisanemu Pozwy kładzione były? wżakże inaczey odpowiedzieć nie mogą, tylko dla tego, że przez skrypt rzekli się dobrodzieystw Prawa, i excepcyi, a przez Prawo szczególne, które na siebie sami włożyli, pozwolili sobie do rąk Pozwy kłaść.

Po takowych Dekretach, gdy J. W. Piaskowski, ani W. Drohoiewski satysfakcyi nie uczynili na Terminach, nastąpiły Publikaty, po Publikatach na dniu 30. Września 1783. Roku zapadły Dekreta Executionis do Dobr wolnych dziedzicznych, a w przypadku nie znalezienia tych, do rzeczy ruchomych i Summ, srony Prawem przekonaney własných.

Dosyć czyniąc Dekretom Kommissyi Skarbu Koronnego Jeymć Pani Zachrytz, wiedząc; iż J. W. Piaskowski nie ma Dobr dziedzicznych wolnych, szukała Dobr W. Drohoiewskiego, lecz i tu nie znalazzy, Offycyalista uczynił Remissę do Kommissyi Skarbu Koronnego, z tey Remissy zapadły Dekreta wyraźnie Tradycyą rzeczy ruchomych, i Summ W. Drohoiewskiego własných nakazujące.

Jak zatym może mówić teraz J. W. Piaskowski, lub W. Drohoiewski, że Jeymć Pani Zachrytz pierwey powinna poszukiwać satysfakcyi z Dobr nieruchomych, niżeli z ruchomych; pierwey exekwować J. W. Piaskowskiego, niżeli W. Drohoiewskiego, gdy to wszystko Dekretami Kommissyi Skarbu Koronnego iest decydowane, i gdy przeciwko temu iuż ani mieysca mowienia być nie może! Tym więcey, że J. W. Piaskowski, i W. Drohoiewski dali sami na siebie Prawo z Dobr ruchomych, Summ, i Mobiliow exekwowania, a temu Prawu rownie ulegać powinni, iak i temu, co się wyżej namieniło, o położeniu do rąk Pozwow; jeżeli nie mieli za sobą Prawa excypowania się do Terminow, iakże mogą mówić, zwłazcza; że ani w mieyscu, ani w czasie przyzwoitym, że z Dobr powinni pierwey odpowiadać, nie z ruchomości. Nakoniec, że pierwey powinien być exekwowany J. W. Piaskowski, niżeli W. Drohoiewski; nie wiem na czym to żądanie J. W. Piaskowski gruntuie, jeżeli na tym, że W. Drohoiewski zaręczyciel, tedy iuż to dokładnie iest odparte, a nadto dowiodłszy, że obydwu są dłużnikami, rowne Prawo ma Jeymć Pani Zachrytz do iednego, iak do drugiego, i do niey należy wybor, kogo chce mieć w odpowiedzi za Summy sobie winne.

Ma więc Prawo pewne, i niewątpliwe Jeymość Pani Zachrytz szukać Exekucyi w Summach sobie sądzonych z Dobr ruchomych, i Summ, bądź to obudwoch, bądź iednego z wspól-dłużnikow swoich, a przeciez potrafiiono wynaleść sposoby tak uroczyście wyroki naywyżzey Magistratury Prawem zabezpieczone nadwatlić usiłujące, gdy na dniu 15. Miesiaca Czerwca Roku 1784. na
ustron-

ustronne Prześwietney Radzie Nieustaiącey przełożenie, zyskana iest Rezolucya, nie objaśnienie, ale przyćmienie wyraźnego Prawa w sobie obeymująca w tych wyrazach = „ My Krol &c. na Memoryał, w którym Ur. Mikołay Juno-
 „ fza Piaškowski Podkomorzy Krzemieniecki swym, i Ur. Jana Drohoie-
 „ skiego Generała Adjutanta naszego imieniem żali się na Szll: Krystynę Za-
 „ chrytzową: Iż ta po otrzymanym Processie na żalącym się, iako pryncypal-
 „ nym debitorze, i na Ur. Drohoiewskim, iako zaręczenie czyniącym długu
 „ na karty ręczne po zniesieniu Prawa Wexlowego zasiągnionego, z zapisa-
 „ niem bezpieczeństwa na dobrach ruchomych i nieruchomych, pomimo De-
 „ kret Executionis ad bona haereditaria, a dopiero gdyby tych nie było
 „ wolnych, do Summ, Prowentow, i innych majątkow exekucyą wskazują-
 „ cego, usłuiie (Dobra ichże stoiące pominąwszy) sprowadzać exekucyą do
 „ majątku ruchomego, i iuz w tym przedsięwziętym sposobie, Pomoc Woy-
 „ skową do majątku ruchomego W. Drohoiewskiego zyskała. Gdy więc ta
 „ Szll: Zachrytz, mając Dobra dziedziczne Ur. Piaškowskiego, iako Pryncy-
 „ palnie debitora swego; do których exekwowania otrzymawszy Kommissyi
 „ Skarbowey Dekret w Roku przeszłym 1783. przecież one pominęła, a Ur.
 „ Drohoiewskiego zaręczyciela (szczególnie w ten czas za Ur. Piaškowskiego
 „ do odpowiedzi obowiązane, gdyby w iegoż majątku Funduszu nie znala-
 „ zła) usłuiie majątek ruchomy zabierać; Przeto przy Prawie publicznym spo-
 „ sob exekucyi przepisującym, majątki ruchome nie prędzey, aż w przypadku
 „ nie znalezienia, lub nie dostarczenia Funduszu w Dobrach stoiących exekwo-
 „ wać pozwalającym, doprasza się tenże Ur. Piaškowski Podkomorzy Krzem.
 „ iżby Pomoc Woyskowa do Exekucyi majątku ruchomego pominąwszy Do-
 „ bra stoiące dodana, i w tym przypadku do zaręczyciela nie stosująca się co-
 „ fniona była. = My Krol &c. deklaruiemy: Gdy na fundamencie Zapisu Dobra
 „ ruchome i nieruchome obciążającego, wypadł Dekret Kommissyi Skarbu Kor.
 „ nakazując zapłacenie Summy na obligach będących, po nim zaś Dekret Execu-
 „ tionis teyże Kommissyi, nayprzod z Dobr stoiących, a gdy tych nie było, z ruch-
 „omości odpowiedzieć ostrzegł. Przeto Exekucya takowego Dekretu, nie ina-
 „ czey, tylko pierwey z Dobr pryncypalnego Dłużnika, i iego zaręczyciela,
 „ a w przypadku nie znalezienia Dobr takowych, dopiero na majątku ruch-
 „mym tychże poszukiwana być może. Ordynans zaś pomocy Woyskowej,
 „ do ruchomości zaręczyciela wypadły, bez ścigania wprzod samego Dłużni-
 „ka zawieszony być ma. Rezolucyą tę &c. Dnia 15. Czerwca 1784.
 „ Roku.

Ta więc Rezolucya, iako na opaczne doniesienie dla zataienienia, i nie podania do wiadomości Nayiaśnieyszey Rady Nieustaiącey wszystkich Aktow, i Dekretow, wypadła, tym sposobem się dowodzi.

Opacznie doniesiono iest nayprzod Nayiaśnieyszey Radzie, że Wiel. Drohoiewski tylko zaręczyciel, nie dłużnik; bo Jeymość Pani Zachrytz przyłącza tu nayprzod skrypta oryginalne przeciwnie dowodzące, które nie były przy wzmiankowanej Rezolucyi pokładane, przyłącza Dekreta Kommissyi Skarbowey ex controversiis zapadłe, które także podobno widziane nie były, ale W. Drohoiewskiego nie iako zaręczyciela, ale iako dłużnika do zapłacenia in solidum obowiązały.

Opacznie doniesiono iest powtore Nayiaśnieyszey Radzie, że pomimo Dekret Executionis do Dobr dziedzicznych wolnych, naypierwey nakazują-
 cy sprowadzenie Tradycyi, Jeymość Pani Zachrytz sprowadziła Tradycyą do

rzeczy ruchomych W. Drohoiewskiego. Bo J. W. Piafkowski, i W. Drohoiewskiego tylko uczynili wzmiankę o Dekrecie Executionis pod dniem 30. Septembris 1783. Roku, i na tym Dekrecie Nayiaśnieysza Rada ugruntowała swoją Rezolucyą, wstrzymując Ordynans do rzeczy ruchomych W. Drohoiewskiego własnych wydany, a ciż J. W. Piafkowski, i W. Drohoiewski zapomnieli o tym, iż Jeymość Pani Zachrytz szukała Dobr dziedzicznych nieruchomości, ukryli Remissę, po niewynalezieniu Dobr wolnych dziedzicznych do Kommissyi uczynioną, zamilczeli o Dekretach Executionis pod dniem 28. Miesiąca Lutego Roku 1784. z uczynioney Remissy wypadłych, wyraźnie, nie iuż Dobra stojące, ale rzeczy ruchome, i Summy, nie J. W. Piafkowskiego Podkomorzego, ale W. Drohoiewskiego własne tradować nakazujących. Te wszystkie dowody dawniey przy powyżzey Rezolucyi zamilczane i ukryte, iako i cały Procefs tu się po niżej przyłączaią przez Summaryusz wkrótce zabrany.

Widzi przeto każdy, że opacznie doniesiony ten Interes, że zamilczane i ukryte Akta Sprawę Jeymość Pani Zachrytz składające, nie wzmiankowane Dekreta, mianowiciey ostatnie, na mocy których Prześwietny Departament Woyskowy wydał Ordynans; to zaś wszystko nie tylko iest użyte na pokrzywdzenie Jeymość Pani Zachrytz Wdowy sieroty, i iey dzieci, ale nawet on podeyscie Nayiaśnieyszey Rady Nieustającej, na pokrzywdzenie tey to Naywyżzey Kraiowey Magistratury, którey nie pokrzywdzać, ale pokrzywdzonym sprawiedliwości dopełnienie zalecać; nie przeistaczać Prawa Kraiowe, lecz onych dopełnienia przez Magistratury Sądowe przestrzegać, było zawsze, i iest iayusfilnieyszym staraniem, a gdyby takowe opaczne, i nieistotne doniesienia miały być czynione; czyliżby ta, tak świątobliwa uchwała tey Magistratury, i Osoby onęz składające w różne, a czasem i szkodliwe nie były wprowadzone inwolucye.

Na tak opaczne przeto doniesienia, i przeciwko utaionym dowodom, gdy się oczywiście okazuje być wyszłą Rezolucya pod dniem 15. Czerwca Roku 1784. czyliż nie ma być podniesioną, i odmienioną? czyliż Dekreta Kommissyi Skarbu Koronnego nigdy naruszonymi być nie mogące, nie powinny mieć swoiey Exekucyi? czyliż Prawa gwałt cierpieć mają? nakoniec, czyliż Jeymości Pani Zachrytz sprawiedliwość uczyniona być nie ma? nie można się tego spodziéwać pod słodkim Panowaniem NAYIAŚNIEYSZEGO **PANNA**, przy dobroci i sprawiedliwości Praw za Panowania NAYIAŚNIEYSZEGO **PANNA** uchwalonych, przy naywybornieyszych sentymentach Seym teraźnieyszy składających, i o ściśle, a oraz nayprzykładnieysze dopełnianie Praw starających się; należy ufać każdemu Obywatelowi, i Jeymość Pani Zachrytz, iż co się stanie na opaczne doniesienie, to za dowodnym okazaniem poprawiono będzie.

W tym przeto, iak naymocnieyszym zaufaniu stawa przed Nayiaśnieyszą Rzeczpospolitą w trzech Stanach Zgromadzoną Jeymość Pani Zachrytz, przy złożeniu dowodów swoich cały Interes składających, a na mocy tych, ma honor z głębokim Majestatu uszanowaniem dopraszać się o poprawienie Rezolucyi pod dniem 15. Czerwca 1784. Roku wyszley; wszak to, gdy pozyska, nic więcey nie zyska, iak to: co Prawo, sprawiedliwość, i Dekreta zapadłe wymagają.

SUMMARYUSZ DOWODOW.

1781. Dnia 14. Marca, w Warszawie cztery skrypta, z których trzy, każdy na Czerwonych Złotyach 1,100. a czwarty na Czerwonych Złotyach 555. wszystkie przez Jaśnie Wielmożnego Piaskowskiego Podkomorzego Krzemienieckiego, i Wielmożnego Drohoiewskiego Generała Adjutanta J. K. Mości na rzecz Szll: Noffok podpisane, w Grodzie Warszawskim tegoż Roku dnia 4. Kwietnia przez obydwóch roborowane; te nie były widziane w Prześwietney Radzie.
1783. Dnia 2. Maia w Sądach Kommissyi Skarbu Koronnego między Jeymość Panią Zachrytz Wdową z iedney, a J. W. Piaskowskim, i W. Drohoiewskim z drugiey strony cztery Dekreta, z których trzy, każdy zapłacenie Czerwonych Złotyach 1,100. zaś czwarty zapłacenie Czerwonych Złotyach 555. nie odwołując się ieden do drugiego, i owszem ieden drugiego zastępując nakazujące, te także nie musiały być widziane, gdyż Prześwietna Rada widząc, że w Sądzie Kommissyi Skarbowey Wielmożny Drohoiewski uznany za Dłużnika, nie mogłaby go w swoiey Rezolucyi mianować zaręczycielem, bez naruszenia Dekretow oczywistych Kommissyi Skarbowey.
- Tegoż Roku. Dnia 30. Września w tychże Sądach cztery Dekreta Executionis na mocy powyżey wyrażonych Dekretow, i z nich otrzymanych Processow wypadłe, któremi podanie Dobr wolnych Dziedzicznych Strony Prawem przekonaney własnych, a w przypadku nie znalezienia tych, podanie rzeczy ruchomych, i Summ nakazane iest. Ten tylko ieden Dekret iest z daty wymieniony w Rezolucyi.
1784. Dnia 4. Lutego, na Gruncie Dobr Wsi Bebnówka zwaney, dzieła wykonywające przez Urząd Burgrabski Grodzki Czerski, na rekwizycyą Jeymość Pani Zachrytz na mocy powyżey wyreżonego Processu na J. W. Piaskowskim, i W. Drohoiewskim przewidzionego, sporządzone, dla znalezienia Dobr wolnych dziedzicznych, Jeymość Panią Zachrytzową po zyskanie Dekretu Executionis do rzeczy ruchomych W. Drohoiewskiego na powrot do Sądow Kommissyi Skarbu Koronnego odsyłające. W Xięgach Grodzkich Krzemieckich dnia 11. Lutego tegoż Roku oblatowane. Te nie były wzmiankowane, i owszem utaione przed Prześwietną Radą.
- Tegoż Roku. Dnia 28. Lutego w Sądach Kommissyi Skarbu Koronnego cztery Dekreta Executionis na Terminie z odesłania przez Urząd wykonywający uczynionego między Jeymość Panią Zachrytz z iedney, a J. WW. Starostami Grodowemi z drugiey strony zapadłe, wyraźnie podanie Summ, i rzeczy gdziekolwiek znajdujących się W. Drohoiewskiego własnych nakazujące. Te Dekreta także utaione. i zamilczane, gdy iednak są, rzecz całą decydują, i W. Drohoiewski nie może się wyłamać od ulegania ich powadze.
- Tu się kładą Superfessye, na mocy tych ostatnich Dekretow Executionis sporządzone, Jeymość Pani Zachrytz do Prześwietnego Departamen-

tu Woyskowego po zyskanie Pomocy Woyskowej odsyła-
jące.

Tu się kładzie Ordynans Prześwietnego Departamentu Woyskowego stosownie
do Dekretow, stosownie do Prawa, stosownie nakoniec do Uniwer-
sałow Nayaśniejszey Rady Nieustaiącey wyszły.

Tu się przyłącza Rezolucya Rady pod dniem 15. Czerwca 1784. Roku, na poda-
ny Memoryał przez J. W. Piaskowskiego wyszła, z której widocznie
się okazuje, że na opaczne doniesienia, dla utaienia dowodow, taka
musiała wypaść; lecz gdy dowody powyższe inaczey rzecz objaśniaią,
spodziewać się zatym należy, że i Rezolucya pomyslniejsza dla mnie
nastąpi, i Dekreta Naywyższej Magistratury, to iest Prześwietney
Kommissyi Skarbu Koronnego w swoiey nie naruszone mocy ocalone
zostaną.

